

Sevgili Dostuma Hediye

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Nisan 2018

Hayatın zalim bir yalandan ibaret olduğunu öğreneli çok olmadı, dostum belki de kuyruklu bir yalandan ibaretim ben de.

Hain ve yanlı olmayı da beceremedim gitti bu yüzden yansız yaşıyorum en azından yüzümün pembeliğini güneşten alıyorum.

Sevdikçe çoğaldığına inandım insanların; seyerek netleşiriz sandım lakin yalandan ibaret hayatların bir kurmaca olduğunu yeni fark ettim.

Seni sevdiğim kadar da var hani ve sevildiğimi hissetmek içimin büyüyen yangınına bir avuç da olsa su ve ferahlık serpti.

Gidip dönmeyenlerden oldun mu hiç ya da gelmeden gittiğine inanılan... Fark eder mi, diyeceksin belki de ama farklı olmak da bir suç/muş.

Farklılığın ne anlama geldiğini yeni çözdüm sevgili dostum: önce seviyorsun derken katlanıyor sevgin sonra da öldürüyorlar içindeki neşeyi hani var ya, demekten imtina edip sessizliğime kuruluyorum yeniden.

Karınca misaliyim ama kararsızlığımla da insanları pek bir tepeye yerleştiriyorum.

Zamane insanı denenlere de pek bir itibar ediyorum aslında öncemden farklı değilim zaten zamanın ve amansızlığın ne anlama geldiğine yeni yeni vakıfım.

Bir bulmaca eki gibiyim diğer yandan yine günlük tasvirlerin: her kafadan bir ses çıkıyor sonra ben de ses etmeye kalkıyorum ki... mağlup düştüğümü bilsem de bana sunulan hayatın ana kıtasında kaplumbağa misali çekiyorum hayatın örtüsünü tepeme gel de anlat içimdeki sese.

Duraksadığını fark ediyorum ne de olsa hissettiklerimiz ikimizin doğaçlaması.

Bir ön görü getirmeni bekliyordum ve ansızın sundun bana demek ki ayrık otu olmadığını sen de fark ettin.

Derinlerin nüansız son zamanların yegâne titreşimi belli ki deprem öncesi uyarıymış içimdeki huzursuzluğun tavan yaptığı.

Anlaşılmaktan yana kaygılıydım bir ömür bu yüzden dostlarımı biriktirdim bir yerlerde ve derken istifledim-sanmışım ne yazık ki-sonra da dokunaklı mizaçlarıyla beni safkan yarış atı addedip yeniden koşuya soktular lakin bildiğin koşulardan değil hani belli bir bölüme yerleştirilmek adına kampa girdiğin zaten sonrası malum: hangi bölümse üniversitede sözüm ona muazzam eğitim alacağın asla seni tatmin etmiyor.

Bilmediklerin de var ne de olsa kısıtlı zaman diliminde bir bölümünü sunabildim ben de yeni dostlar edineyim dedim ve yapıştım yakalarına.

Mazur görüldüğüme inanıp hem de... mağduriyetimi yeni öğrendim sanırım iflah olmaz saflığımla derdest olacağımı hesaba katmamışım.

Herkes kendinden mesul madem: iyi de o zaman niye herkes birbirine atıfta bulunup iç dünyasını ve mahremini kurcalıyor ya da tam tersi: tutunduğun dalın kuruyacağını da asla hesaba katmıyorsun belki de bindiğin dalı sensin kesen bu da güven duyduğun insanların hücumuna uğradığın sanrısının gerçeğe dönüşmesi.

Kısa kesmek istemiyorum zaten konuya sevgiden girip başka güzergâhlara girmek çok da mantıklı değil hem mantığın da bir sınırı var eğer ki gölgenden bile muzdarip isen sevginin hicvini kime yükleyeceksin?

Bir araz da olabilir.

Ya da bir ikaz.

Ne de olsa iç mekanizmanın donanımlı olmasındansa sinirlerinin çelik gibi olması gerçeği ve akabinde donanımlı oyuncu kimliğin. İbraz ettiğim ise ruhumun dokunulmazlığında bol kepçe sevgi menüsünden insanlara sunum yapmak.

Kaygılıyım artık. Sevmekten yana da dertli zaten sevginin izdüşümü çok da kalıcı değil günümüzde.

Sevgi... katsayısı belki de bolca ikram yine diğer duyguların teyakkuzunda delirme ihtimaline yakın bocaladığın kadar da bonkör duyguların çatık kaşına kızan üç beş beynamaz etkisiz eleman: tıpkı nefretin tıpkı zulmün tıpkı ayrımcılığın yansıması.

Senden güç aldığım çok net bir ifade hele ki katıksız sevip seviliyorsa insan.

Sözcükler gafil avlıyor bazen hele ki geveze iç sesimin akımına kapılıp gerekli gereksiz rahatsızlık vermek mevzu bahis iyi de dost dostun vaktini çalmaz ki. İşte bana bunu öğreten sensin can dostum.

Karşılıksız olmadığını bildiğim her duyguyu aslında herkese ikram etme istemime de rest çekiyorum sanırım sevginin çarçur edilme ihtimali değil de geride kalan enkazı benliğimin.

Peşine düştüğüm hiçbir şey yok hayatta sadece sevdiğim kadar hayatın da beni sevmesini dilerdim ki biliyorum beyhude bir var oluş şarkısı üstelik acıların tadımlık değil de ömürlük olduğu kayıtlara bir an evvel geçmeli en azından bunu yeni fark eden çömez bir beşer olarak.

İnsanlığımı sunduğum kadar inancımla var olmak aslında herkesin beyanı bu doğrultuda lakin gerçek mi yalan mı olduğuna sadece Tanrı karar veriyor ve bir şekilde karşımdakinden aldığım enerji ile ben de vakıf olabiliyorum sanırım zaman aşımına uğrayıp yavaş yavaş boyut değiştiriyorum ve bu bana her anlamda özgüven yüklüyor gerçi arkası gelmiyor ama.

Bacak bacak üstüne atan bir ünlem işareti daha şimdi göz kırptı bana belli ki gevezeliğim ona da sirayet etmiş.

Şimdimi yüklediğim bu satırlarla ruhunda geziniyorum biliyorum aslında söylemesem de sen bir şekilde algılıyorsun demediklerimi bile ve bu bana inanılmaz iyi geliyor.

Öncemi bu gün ütüledim ve astım aklımın iplerine belli ki bir sarkıt gibi yüreğin mizacı: ah, bir de yarınımı mutlu kılsam.

Dünsüzlüğüm değil de yarınsızlığımla iştiğalim şimdi.

An'ı yaşamak da pek bir yorucu dedim ya; kayıtsız imgeleri öldürdüm bu gece ve içimi ters yüz ettim ve serdim ayaklarına.

Dostumdan da öte kardeşimsin madem hele ki geç bulduğum bir kız kardeş ve dostluk teminatı ile ikimizin özrü değil mi hayata baktığımız noktada birbirimizi tamamladığımız...

Güllerin bittiği hangi bahçe ise içimi yetiştirdiğim ve hangi dikense içimi kanatan tıpkı senin dediğin gibi sevgili dostum: gül kokulu şiirlerim var benim ve isim annesi de sensin.

Olduğun gibi kaldığın için ve beni bana sunup beni benimle mutlu ettiğin için ömür boyu ödeyemem hakkını.

Hangi günümse çalınan benden...

Hangi umudumsa insanlarca kıyıma uğrayan...

Kiyama durduğum yüreğinden asla atma beni.

Seni seviyorum can tanem, sevgili kardeşim.

Sevgili Özlem Demirkaya'ya hediyem olsun bu mektup ve içimi teslim ettiğim güzel yüreği asla dert görmesin.

Sevgimle.